

lo final del tercer y últim paragraf del Programa de l'«Esplet», que ni am pastetas de *midó* y *pedra-blava* s'hi enganxa.

Com las dos paraulas son ben distintes y en sentit ben oposat, no puch deixar passar per alt la més enérgica rectificació per part de mos estimats llegidors, y la més tremenda estirada d'orellas al caixista encarregat de la correcció de provas.

Quedem, donchs, que l'Orfeó Esplet Granollerí «ha de convertirse en ¡Foment de Bellas Arts!»

* * *

La gent culta de la bona Administració ó sigan els electes *rechidors* de l'esquerra y comissionats de la Popular, celebraren, el diumenge prop-passat enhonor al triomf de la seva candidatura un abundant y espléndit dinar.

¡Bravo! ¡Molt bé! Ens n'alegrem de debó. Sols de lo que no'ns en alegrem gens ni mica es de que els senyors populars hagin ¡sigut tan poch atents am la premsa local, ja que si ens haguessin convidat no hauriam pas mancat d'anarhi, porque d'aixó de l'Administració... estomacal, en som uns fervents aymants!...

El Pare-Pedás de la Redacció.

Nota bene.-Car que son moltas més las notas que podria resenyar he fet punt final á n'aquí pera no ficarme en *honduras*. He deixat pera'l nostre *Revistero* donar compte d'alguna d'ellas en sa «Crónica Negra», inserta en altre lloch d'aquest periódich.

COSAS MEVAS

Ne dich cosas meas, de las cosas que penso, de las que estimo, de las ilusions que espero veurer un dia realizadas, y avuy que els de «El Narro» em demanan que els digui alguna cosa, els diré quines son las meas ilusions que ab més desitj voldria que es realisessin, y que ab gran tristesa penso que no ho lograré may.

¿Sabeu que es lo que m'agrada més del Mon? Es anarhi